

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117222594
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117222594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobkyne L.G. M., O.. XX.XX.XXXX, V. P. XXX, XXX XX P., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 728,40 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20Csp/260/2017 - 52 zo dňa 09.04.2018, takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok.
- II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 728,40 eur.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 728,40 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom od 1.1.2009 do 30.11.2009 (ďalej len „ZoSU“), § 1 ods. 1, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom sp. zn. 13C/5/2014 zo dňa 20.5.2016 Okresný súd Prešov zamietol žalobu, ktorou sa žalovaný v tomto konaní domáhal od žalobkyne zaplataenia sumy 728,40 eur. Konštatoval, že úrok a poplatky nie sú v predloženej zmluve o spotrebiteľskom úvere ani poznateľne (písomne, určite a zrozumiteľne, s možnosťou overenia ich výpočtu) uvedené, zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a ZoSU), a ani platne (určite a zrozumiteľne obojstranne) dojednanú ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 4 ods. 2 písm. j ZoSU), a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže zo

splátkového kalendára (výpisu z účtu) vyplýva, že žalovaný v prospech žalobcu už sumu poskytnutých peňažných prostriedkov uhradil (vrátil), súd žalobu zamietol.

5. Žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 4 ods.2 ZoSU. Žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojho práva, čoho dôsledkom bolo zamietnutie žaloby, preto súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na to, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie. Uplatnenú sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/23/2017 zo dňa 24.8.2017, z o ktorého vyplýva: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 771,- eur“ (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/192/2016 zo dňa 30.11.2017).

6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, preto je súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V konaní nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal.

III. Obsah odvolania žalovaného

7. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnemu záveru o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. V konaní, vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 13C/5/2014 nebolo zo strany žalovaného (v tomto konaní ako žalobcu) uplatňované, že by zmluva o revolvingovom úvere nemala písomnú formu alebo náležitosti podľa zákona. Uvádzaný záver súdu o náležitosti výška, počet a termíny splátok nie je možné akceptovať v tomto konaní, keďže z judikatúry vyplýva, že žiadne rozpisovanie splátky nikdy náležitosťou zmluvy nebolo a nie je. Rovnako ani tam uvádzaný záver o nedohodnutí RPMN neobstojí, keďže aj súdna prax potvrdila, že tento údaj sa dohodnúť medzi stranami nedá. V predmetnom konaní súd nemal preukázané, že by žalobca v konaní vedenom pod sp.zn. 13C/5/2014 vôbec uplatňoval porušenie práva, ktoré bolo v napádanom rozsudku označené ako porušené. Neboli vôbec splnené zákonné podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré vyžaduje, aby spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie práva alebo nejakej povinnosti. K výške priznaného finančného zadosťučinenia žalovaný uviedol, že zo skutočnosti, že v pôvodnom konaní bola podaná žaloba o zaplatenie 728,40 Eur nevyplýva, že ide o zámer bezdôvodne sa obohatiť. Podanie žaloby o zaplatenie nie je konaním smerujúcim k získaniu bezdôvodného obohatenia, ale ide o uplatnenie ústavného práva na súdnu ochranu, ktoré môže realizovať každý s tým, že o jeho žalobe rozhoduje súd. Suma žalovaná v konaní 13C nemá s výškou primeraného finančného zadosťučinenia nič spoločné. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať žalovanému právo na náhradu 100% trov právneho zastúpenia, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobkyňa sa k doručenému odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom

č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobkyňu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobkyňi a ktorým žalobkyňi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu. A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou.

12. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

13. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je zrejmé, že žalobkyňa sa úspešne domohla obrany proti dodávateľovi, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 13C/5/2014, súd rozsudkom zo dňa 20.5.2016 Okresný súd Prešov zamietol žalobu, ktorou sa žalovaný v tomto konaní domáhal od žalobkyne zaplata sumy 728,40 eur. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že žalovaná bola v konaní aktívna. Namietala, že zmluva o revolvingovom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom. Údaj o výške ročnej úrokovej sadzby hrubo odporuje dobrým mravom, ide o zmluvu neurčitú, nejasnú a nezrozumiteľnú. Poukázala na rozpor medzi údajmi o RPMN a predpokladanej RPMN a zmluva nemá náležitosti vyžadované zákonom, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov. S námietkami žalovanej (v tomto konaní žalobkyne) sa súd stotožnil, nakoľko uviedol, že úrok a poplatky nie sú v predloženej zmluve o spotrebiteľskom úvere ani poznateľne (písomne, určite a zrozumiteľne, s možnosťou overenia ich výpočtu) uvedené, zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a ZoSU), a ani platne (určite a zrozumiteľne obojstranne) dojednanú ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 4 ods. 2 písm. j ZoSU), a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný v prospech žalobcu už sumu poskytnutých peňažných prostriedkov uhradil (vrátil).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa splnila predpoklad priznania primeraného finančného zadosťučinenia, keďže sa v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 13C/5/2014 úspešne domohla obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Podaná žaloba bola preto čo do základu nároku na priznanie finančného zadosťučinenia dôvodná.

15. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané v prejednávanej veci odvolací súd považoval finančné zadosťučinenie vo výške, priznanej súdom prvej inštancie. Pri posudzovaní primeranosti odvolací súd zohľadnil predovšetkým výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré sa snažil získať žalovaný na úkor žalobkyne, pričom rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, konanie, obdobné konaniu žalovaného, vyhodnotila ako úmyselné, s cieľom získať majetkový prospech na úkor spotrebiteľa. Takto priznané finančné zadosťučinenie je zároveň vyrovnaním ujmy žalobkyne a satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť, rovnako tak sankciou, postihujúcou žalovaného, ktorý protiprávne konal. Súd prvej inštancie pritom správne poukázal na rozhodnutia odvolacieho súdu, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/23/2017 zo dňa 24.8.2017, z obsahu ktorého vyplýva: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplata zmluvnej pokuty v

sume 771,- eur“. Odvolacia námietka žalovaného, podľa ktorej suma žalovaná v konaní 13C nemá s výškou primeraného finančného zadostučinenia nič spoločné, preto nebola dôvodná.

16. Za daného stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné, v dôsledku čoho nárok na náhradu trov odvolacieho konania patrí úspešnej žalobkyni. Z obsahu súdneho spisu je však zrejmé, že žalobkyni v priebehu odvolacieho konania žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej ich náhrada nebola priznaná.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).